

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **K. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 9 maja 2024 r.,
wniosku skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2022 r., sygn. akt II AKa 238/21,
zmieniającym częściowo wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie
z dnia 5 lipca 2021 r., sygn. akt II K 54/19,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Olsztynie, wyrokiem z dnia 5 lipca 2021 r., II K 54/19, uznał oskarżonego K. J. za winnego popełnienia dwóch przestępstw kwalifikowanych z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., oraz z art. 263 § 2 k.k., za co finalnie wymierzył mu karę łączną 12 lat pozbawienia wolności. Wyrok został zaskarżony apelacją wniesioną przez obrońcę oskarżonego. Sąd Apelacyjny w Białymstoku, wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2022 r., II AKa 238/21, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zmodyfikował opis pierwszego z czynów przypisanych oskarżonemu i wymierzył za

ten czyn karę 10 lat pozbawienia wolności, orzekając w takim samym rozmiarze karę łączną.

Od powyższego wyroku kasację wniósł obrońca skazanego. Została ona oddalona jako oczywiście bezzasadna - postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2022 r., IV KK 356/22.

Już po rozpoznaniu kasacji Sąd Najwyższy rozstrzygał o wnioskach o wznowienie postępowania składanych przez skazanego, odmawiając ich przyjęcia z uwagi na oczywistą bezzasadność – postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 września 2022, IV KO 78/22 oraz z dnia 22 lutego 2023 r., IV KO 119/22.

Pismem datowanym na 6 listopada 2023 r. skazany K. J. ponownie wystąpił do Sądu Najwyższego z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania prawomocnie zakończonego wymienionym wyżej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 21 kwietnia 2022 r., II AKa 238/21. Został on uznany za oczywiście bezzasadny, w związku z czym, postanowieniem z dnia 9 stycznia 2024 r., IV KO 105/23, wydanym w trybie art. 545 § 3 k.p.k., Sąd Najwyższy odmówił jego przyjęcia.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało zaskarżone zażaleniem wniesionym osobiście przez skazanego, które okazało się skuteczne. Ze względu na wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2024 r., IV KZ 4/24, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie, przekazując sprawę wniosku skazanego o wznowienie postępowania do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie proceduje zatem ponownie w sprawie wniosku o wznowienie postępowania z dnia 6 listopada 2023 r.

Przechodząc do merytorycznej analizy jego treści należy stwierdzić, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania okazał się oczywiście bezzasadny, co wobec braku spełnienia wymogu sporządzenia go przez profesjonalnego pełnomocnika skutkowało decyzją o odmowie jego przyjęcia do rozpoznania.

Po raz kolejny zauważyć trzeba, że instytucja wznowienia postępowania, o której mowa w Rozdziale 56 kodeksu postępowania karnego, ma charakter

wyjątkowy. Skorzystanie z niej obwarowane jest ściśle określonymi warunkami. Do ponownego rozpoznania prawomocnie zakończonej sprawy może zatem dojść, gdy „w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa, a istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia” (art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.) albo, gdy po wydaniu orzeczenia ujawnią się nowe fakty lub dowody świadczące o wadliwym skazaniu oskarżonego (art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.). Wznowienie postępowania jest także konieczne, gdy skazanie nastąpiło na podstawie przepisu, uchylonego ze względu na jego niezgodność z Konstytucją, bądź gdy na jaw wyjdzie, że wyrok obarczony jest kwalifikowaną wadą, o której mowa w art. 439 § 1 k.p.k.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek skazanego nie odwołuje się do żadnej z okoliczności, które umożliwiałyby wznowienie postępowania. W szczególności nie zawiera jakichkolwiek argumentów odwołujących się do nowych dowodów, nieznanych Sądom orzekającym w sprawie na moment wyrokowania. Wnioskujący zmierza do podważenia prawidłowości ustaleń faktycznych, na których Sąd obu instancji oparły swoje rozstrzygnięcia. To zaś nie może być przedmiotem rozważań w ramach postępowania o wznowienie postępowania.

Co więcej, przedmiotowy wniosek zawiera powielenie argumentacji podnoszonej we wcześniejszych wnioskach o wznowienie postępowania formułowanych przez skazanego, które spotkały się z odmową przyjęcia – postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 września 2022, sygn. IV KO 78/22, z dnia 22 lutego 2023 r., sygn. IV KO 119/22.

Mając na względzie, że wniosek nie zawiera nawet zarysu argumentacji, która mogłaby zostać uznana za skuteczną z perspektywy art. 540 k.p.k. i następnych, należało uznać go za oczywiście bezzasadny i na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówić jego przyjęcia.

[J.J.]

[ms]

